

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2000/26/EF
af 16. maj 2000**

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF

(Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 7. april 2000, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er i øjeblikket forskelle mellem medlemsstaternes love, regler og administrative bestemmelser om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, og disse forskelle hæmmer den frie bevægelighed for personer og forsikringstjenester.

(2) Disse bestemmelser bør derfor tilnærmes hinanden for at forbedre det indre markeds funktion.

(3) Ved direktiv 72/166/EØF⁽⁴⁾ vedtog Rådet bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af med-

(1) EFT C 343 af 13.11.1997, s. 11 og EFT C 171 af 18.6.1999, s. 4.

(2) EFT C 157 af 25.5.1998, s. 6.

(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 16. juli 1998 (EFT C 292 af 21.9.1998, s. 123), bekræftet den 27. oktober 1999, Rådets fælles holdning af 21. maj 1999 (EFT C 232 af 13.8.1999, s. 8) og Europa-Parlamentets afgørelse af 15. december 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 2. maj 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. maj 2000.

(4) EFT L 103 af 2.5.1972, s. 1, specialudgave 1972 (II), s. 345. Direktivet er senest ændret ved direktiv 84/5/EØF (EFT L 8 af 11.1.1984, s. 17).

lemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringens overholdelse.

(4) Ved direktiv 88/357/EØF⁽⁵⁾ vedtog Rådet bestemmelser om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring, og bestemmelser for faktisk at lette den frie udveksling af tjenesteydelser.

(5) Gennem ordningen med bureauer for det grønne forsikringskort sikres der en problemløs afvikling af en skadessag efter et uheld i skadelidtes eget land, selv når modparten kommer fra et andet europæisk land.

(6) Ordningen med bureauer for det grønne forsikringskort kan ikke løse alle vanskeligheder for en skadelidt, som må gøre sine krav gældende i en anden medlemsstat over for en dér bosiddende modpart og et forsikringsselskab, der har fået sin administrative godkendelse dér (et fremmed retssystem, et fremmed sprog, en uvant afviklingsprocedure og en ofte uacceptabelt lang afviklingstid).

(7) Ved beslutning af 26. oktober 1995 om afvikling af skadessager efter færdselsuheld uden for skadelidtes hjemland⁽⁶⁾ tog Europa-Parlamentet et initiativ i medfør af traktatens artikel 192, stk. 2, og opfordrede Kommissionen til at afhjælpe disse problemer ved at fremsætte forslag til et direktiv, som skal vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet.

(8) Der er et reelt behov for at udbygge de ordninger, der blev indført ved direktiv 72/166/EØF,

(5) EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/49/EØF (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1).

(6) EFT C 308 af 20.11.1995, s. 108.